

הבעל האשה לא יכולה להתדר. אומין ליום א' שר העליה ושר האוצר.
צדוק מציע להביא וני הארץ שבאמריקה, הבאתם תעלה 150,000 \$.
נברר הדבר עם בוא ה' ופינברג.

יוסף אביר שואל אם להמשיך לתת אוכל לאצל בירושלים.
"עצמי לא לשנוח מזממטום קוו - כי בקרוב נצטרך לעקור אצל כארנון
צבאי."

מפליא'ם מרטי מחיר הסכין כל סכין \$ 44,600, ציוד
לסין \$ 6890, תחמושת \$ 120,229, העברה \$ 10,000, ס"ח \$ 190,000.

7.8.48, שבו

כינון הצעירים, מטרתי דברי זממה - של ע"ע לאדנה להרחיב
דברור אלא סוק מסון ערכי המפלגה עולים, ערכה של המפלגה יורד.

מנחם פותח בהסת'ו יש שלשה מרכזים הקובעים חו"מ,
מ.פ.ח.א., ג.ס.ח., 'ההסת' כנויה על מלחמת מעמדות הקונסטרוקטיביים
- הרגל השניה קטועה, גם ממלחמת מעמדות בורים. נמיר נסע לאנה
סוקר. נשאר רק גליבטן, זיאמה עזב הגזברות -- ומחלקת הסברה.
הצעירים לא הוטרעו בעבודתם. שקולניק יצא ממפתא - על דעת התנועה,
אבל אין איש במקומו. אבא צריך לעבור מ.פ.ח. - לעבודה אחרת,

אחרי 25 שנה. אדק צריך להחליף מקום עבודתו. מתעוררת השאלה על יורשו ב.מ.מ.ח. במפלגה יש להקים לשכה בעלת יכולת וחוקף.

גרצברג - ב.ג. ושקולניק פינקו המפלגה - בעשותם הלשכה

מרכז המחשבה וההכרעה במפלגה, עם צאתם - נחאכזבו החברים.

המניינים אינם נורם. אין תנופה ואין כושר כיצוע, הוא הדין במרכז,

היתה מחלקת נוער - ואיננה. אין כתובת לנוער - במפלגה, בצבא,

אין כתובת לסניפי המפלגה.

אין מאורע רציני בארץ ובציונות - שסקורו במרכזו התנועה.

הצמרת מנהלת העניינים בסדר - אבל יש שיתוק מודרני של מחשבת התנועה.

המפלגה נהפכה לעדר. ב.ג. מנהל מלחמה צודקת בעלמה - איך המפלגה

זוממה במלחמה זו. יש אלפי חברים בצבא - הם משותקים, היו כולים

להיות כוח עצום - אילו היה אתם מנע והיו מפעילים אותם, החזון

כשהוא מחושם מעורר בעיות ומנשימי החזון לא נהנים מהחשמה,

אם אינם פותרים בעיות ההשמה. צירציל ניצח ונדחה. מחילה להשתרר

במפלגה ציונות לגבי מוסדות המפלגה.

איסרוזון מזמן הפילוג הכפל מספרנו. היינו 18,000

(לאחר שנפרדו 4000) - אנחנו עכשיו 36,000. מכאן - שיש אפון

למפלגה. ואילו הלכנו בזמן לבחירות - לפני הקונגרס, היינו

משתחררים מ-3,7%, ומתקרבים ל-60%, יש לחיש עכשיו הבחירות.

לא בעוד חצי שנה - אלא בעוד חדשיים. אין עכשיו סיכוי לאיחוד

במשך השנתיים לכל הפחות, מילת הקטם איחוד נעשתה מקטם - שוא.
לא מובאות למפלגה שאלות, עד 14 במאי עוד היה מנע כל שהוא עם
חכרינו בסוכנות - לכה"פ עם ב.ג. וקפלן מאז עבר מרכז הכובד
למדינה ולממשלה, גם עם החברים בזה"פ אין קשר..

המפלגה צריכה לחייב כל חבר לתת יום עבודה בשבוע למפלגה -
8 שעות ביום.

במושבים יש התרחקות מהמפלגה - נאמנות לדרך, אבל אי-שביעת
רצון מהמסגרת.

ואשר להסתדרות: חברת העובדים שותקה זה כמה ויש להרשה,
דרושה קבוצה מלוכדת לנחל ההסתדרות.

אבא - העליה עלולה לשנות בקרוב תרכב הישוב, חיפה קלטה
3000 משפחות, רובן פועלים, שני גורמים קבעו פרצוף הארץ עליה
וצבא, בשניהם מצבנוי בכל רע, בזמן האחרון הגיעו לארץ באווירונים
1600 איש, אומרים שלפחות 1300 הם חברי מפמ, באניה באו למעלה
מ-16,000 עולים, בנמל נמנשים מיד עם ב"כ מפמ בעיקר השה"צ,
הוא יודע בדיוק מי הם חבריו, לוקח חבריו למשקים ולא לקלט.

80% מהעליה באים מוגדרים, בלי אידיאה, יש לשים לב למצבנו בעליה.
"המוסד" עוסק בעליה - אבל משום מה תנועתנו יורדת במוסד,

סניף המפלגה בחיפה גדל - כאלפיים, אבל הכמות לא מספיקה.
יש 6000 חברי מפלגה - בחיפה, אפשר להגיע ל-10,000 - אבל יש
בעיה עם הולכי אותם. "המוגדרים" - אין להם שייכות אידיאית
למפלגות המוגדרות.

מדאיג המצב בצבא, יש ארגון טוב בצבא - כולו נגדנו,
כל כך השמיצו המפלגה בצבא - על שהחלה היאקציה, ויש מפנה ואם
נשתמש במפנה נוכל לשנות פני הדברים.

מהצבא בסכיבות חיפה - מפלגה ופגודים אחרים, חובעים
פעולת המפלגה.

חולק על המנטה שבחגלתה כוויכוח על החסת במדינה,
- להבא ההתסדרות תהיה חשובה לא פחות מאשר בלי מדינה, ויש
להלחם נגד מנסות ליקוידציה.

שליחי הצבור צריכים להיות קשורים עם צבורם, והוא טוכן
ללכת לזה"ם - על מנת שיוכל להיות קשר עם הצבור בחיפה,

ראש הממשלה כאנוליה וברוסיה הוא ראש המפלגה ועל כ.נ.
למצוא דרך לעבוד במפלגה.

בן אשר - יש למהר בנצחון למען יוכל לבדוק את מקומו
במפלגה, הנועתנו עומדת על סוציאליזם (כ"ו), יש לנייט טובי
אנשים לספל בעולים, מצבנו רע בצבא, פטריוטיזם בצבא גדול,
יש ליצור חטיבה בעלת השפעה, חינוכית, מתאוננים בכל הנדודים
שבת"א ובמסדרים יש יותר מדי צעירים, יש לקחת אברהם חירש,
מרס, אלחנזי, פלגי ועוד לחטיבות, לשמח רוח הנועתנו - צבא
אחיד - וחלוציות התישבותית, אולי נצטרך להתקומם נגד או"ם
ויש להכריז על חובת-עבודה כללית כהוראת שעת חירום, יש לדאוג
להעלאת האשה - ללמד בחורות מקצועות (נהנות, כתיבת במכונה),
ויש לגייס מיטב אנשינו לחטיבות, יש לשלוח חטיבה חדשה לנגב,
שאלת הנורל של המפלגה היא הנועה הקבוצית, אנו מתחילים
בקבוץ המאוחד, אנו רוצים להיות שליטים בהתישבות וכוח חלוצי
מעצב והכרחי פילוג בקבוץ המאוחד, ואיחוד עם חבר הקבוצות
יש סכנה של ריצה למנגנון, צעירים אלה מנתקים קשריהם עם
ההתישבות, בעוד שנה שנתיים שאלת הפילוג בקבוץ - תהיה פילוג
בין אבות וילדים, הפלמח חוסף ילדינו, ספם בקבוץ מחנך למלחמת
אזרחים בישוב, ההתישבות אינה מטרה עוד לעצמה אלא אמצעי
לתפיסת השלטון, הקושה וערה לענייני הצבא ע"י המפלגה זו תהיה
מקלט לנעשה בצבא, לוועדה זו צריך להיות חוקף מתן פקודה,
דרושה וערה לענייני הקבוץ - מחברי הקבוץ, חבר הקבוצות והמושבים -
יש להכריע בשאלת הקבוץ.

קורסלי - השאלה: כיצד לקיים במדינה מחות הנועתנו?

חושש להשתכרות מההשיגים שהשגנו, שחביא לירי חסיקות מהעול
הנתון עלינו לקראת העתיד.

מלחמת המפלגות במדינת תל אביב - ומפלגת תחיה מרכז החתמה
להרבה שנים (דבדבניו אבל הרבה שנים אין זה רע כל כך!). שוכחים
את ההישגים, מרגישים את החסר. בתנאים החדשים השאלה היא - איך נחיה
הכוח המרכזי? יש לנו 36,000 חברים, בעוד שנה נהיה 50,000,
המפלגה פעלה, אבל השאלה אם יש קולקטים המהווה גזע המפלגה
הכלי צומחים תנפים? זה יכריע גורל המפלגה. יש קבוצת חברים
כזו - חלק עובד בממשלה, חלק בנוער, חלק בתמימות - דרוש
שהיו חסיכה אחת. יש לכתוב חוקה חדשה למפלגה - שתחייב כולנו.
חוקה פירושה חוקי התנהגות.

נוסוביצקי - בתוך 650 עובדי הקריה יש 360 חברי החסת
בתוכם 140 חברי המפלגה. באלה לא אשמה המפלגה - כי העברו
מאיזה מקום אחר. יש עוד 1200 עובדי הממשלה בת"א - בהם ה-220
חברי המפלגה. במדינת יזריעו 30 עובדי המדינה, צבא ועולים.
יש להוסיף עוד עדות המזרח וחברות. אין שמירה על לשכת העבודה
הכללית. העליה מקפריסין טובה, היה שם סניף מפלגתי. העליה
מאו"ל נדועה מבחינה הסתדרותית ומפלגתית. במידה שלא נתנו
למיקוד להתערב בעניני מפלגה - היה הענין בת"א בסדר.

בצבא בת"א יש יחס טוב לממשלה, להסת' ולמפלגה. אולם
ההסת' הכללית המתנהלת בארץ משפיעה גם על ת"א. הסת' זו מתנהלת
ע"י סגנון בשכר.

בנוער עובר יש השמעה חזקה של אצל, לחי, קופוניסטים
ומפ"ם. פעולת לוח"ם בנוער עובר לא הצליחה.

בעדות המזרח - עבודתנו הלכה לאיבוד. מחטיפנים הלכו
כולם לאצל ולחי. נשארו מאטים במפלגה. יש עשרות אלפים ספרדים -
מספרם גדל והולך, בחיפוש ראשון בלילה אחד מצאו בהתקווה 300
משתמטים.

במספרה: צבי לוביאניקר קשור זה 25 שנים למספרה, עכשיו
איש לא שאל אותו על קצין זה או אחר. המצב במספרה מדאיג.

בבית ברנר - אין המזכירים מניעים לפועלים, אלא רק
לעסקני פועלים. לא באים לצבור הפועלים. שקולניק ניסה לעשות
זאת, ועשה טוב - אבל גויס.

המצב בין הפועלות השכירות - עסקנות לא באה אליהן.

חייב בחירות בזמן. כשידרשו ע"י ב.ג. בלי שנחארגן עכשיו
חדש - נמסיד בבחירות. יש להקים מועדון לחברי המפלגה בצבא.

אדרת - מה בצע בשיחח? אנו יודעים לנסח - אבל אין מבצעים.
מרבירים על נוער - אבל אין נותנים כוחות לנוער, אם כי יודעים.

שזוהי עמדת מפתח, והיא פרוצה לחלוטין. יש נוער צעיר שטרם חלכו לצבא, הנוער היה בא אלינו - אילו באנו אליו, כל הקינות על ירידתנו לא היה בהן פמש אילו פעלנו. אחרים עוברים, כח"א יש 25,000 נערים ונערות בני 10-18, למעלה מ-10,000 בני חברי ההסת"ג. בנוער הלומד כח"א וגם בצופים אין אף שליח אחד מההתיישבות. אין מרכז רוחני במפלגה, יש רבים המתחרטים כבעיות - אין למי לגשת, לכל שאר המפלגות - יש, ויש מהרחרים אולי כראי שנהיה גם שנים באוטונומיות, יש חשש להסתיידות עורקים, נגד הסתח אפשר לפעול בהסברה, יש להעלות כוחות חדשים, אין בתוכנו מחלק עבודה, יש להכין גרענים להתיישבות, גרעינים קיימים מתפוררים, המשרד מתפורר.

הבעיה של התנועה אינן ארגוניות - אלא של מרכז רוחני, העלאת רוחות חדשים, צורת גרעיני התיישבות,

גלובמן - קובל על הפסימיות הרבה של הצעירים, קרה אסון וקמה מדינה וקס צבא, המצב לא כל כך טוב, עברו 4 שנים לבחירות אחרי המילוג, אילו הקדמנו הפילוג היה יותר טוב (המפלגים קובעים זמן הפילוג), במשך 4 שנים אלה ביצענו תוכנית הכחירות, סקרנו הקרע בין הצבור ובין המנהיגים, הקמנו האיגודים הארציים (זיאמהו למי הצעת המיעוט במפלגה) יש לנו רוב בכל האיגודים - בהסכמת מפ"ם, ואין מפ"ם וחרגים, גם כוח"ש, כמ, ש.ח.א, וכמ, ש.ח.

גם כנזכרות ובהסברה - הדרכנו ההסתדרות טוב, לא הכל אולי בסדר אבל הסיכום מניח הדעת.

במפלגה - מעולם לא שותפה המפלגה - גם בתקופת אה"ע וגם לאחר האחד - כמו שהיא שותפה בתקופת האחרונה בעניני ההסת"י, לא היו ניגודים בין המפלגה ובין הוה"פ, המפלגה הכריעה בעניני פועלים - והפועלים קיבלו ההכרעות.

בהסתדרות יש רק שאלות סידוריות - לבצא השאר במצע, זיאמה נתן מכה להסת"י, הוא חסר ויחסר, בחתס"י יש יותר מדי כוחות. יש 7-10 חברים בוה"פ שמסוגלים לרכז עניני הוה"פ, אפנס ההסת"י זו שהיתה מקודם - לא תהיה במדינה, עכשיו תהיה מלחמה על שלטון - שלטון ממש במדינה.

גם בצבא יש רק שאלות סידוריות, שני ענינים אינם סידוריים: התישבות והמפלגה, כיצד נבנה הארץ וכיצד נסדר השלטון - אלו הן שתי השאלות העיקריות, הנוער והעולים לא יבואו רק בכוח ענינים מקצועיים - הקמתהמנגנון במדינה ועוד משהו בהקמת המדינה שיבשו קצת ענינים, גם העומס שנפל על חברינו במסלה שיבש קצת - ויש לתקנו.

דרושה ועדה בעלת תוקף לסדר משק האדם שלנו, יש כוחות

במפלגה.

זיאתו חולק על גליבמן. הוא פסימי. אין תפקיד חפסיבה

להרוות אותנו באופטימיות. נקודת המוצא היא - 3,7% בהסת."

השאלה היא: אם נשאר עם 3,7% ונוסיף עליהם - או נפסידם ונחיה

למיעוט. על 3,7% עמלים כוחות גדולים. המפלגה נאכלת מימין

ומשמאל. הימין הוא לא סופרסקי, אלא אצל, לחי, שמאל - זהו

מפלגה גדולה, עם עתון יומי, התישבות, נוער, מעמד חזק בצבא,

גליבמן דורש הנחנה. היתה עליה שניה - בכל אחד מהם שכן אפיקיור,

אבל היוו הנהלה. עליה שניה - היתה פרצת עבודה. עכשיו יש

דור - של צעירות. במסיכה יושבים בני גיל הקונגרס הציוני

הראשון. המפלגה סיפקה הצרכים המקצועיים - לא זה יכריע, האיזור

המקצועי לא יכריע לבני הדור הצעיר, אם לא נכניס לכל המון

כוחות צעירים - לא נשתלט, באי-כוח הצבור עכשיו הם הנוער,

ועל הנוער לפעול ועלינו להפעילו. יש רציפות של דורות, אבל

הקמיע הוא הפעלת נוער.

"אנחנו" מעטים וגם עייפים. יש להכניס כוחות צעירים -

רעננות, נאיביות, עוז.

המדינה משנה הרבה. אנו עדיין מנששים. מחבשות בעיות

חדשות והרבה דברים נצטרך לראות אחרת מאשר ראינו.

דבר חברינו במטלה יכריע הרבה - המצב אינו פניה חדעה:

יש ניתוק רציני בין הקומה העליונה ובין הקומות האחרות. זהו ניתוק פסיבי. מדיניות הסיוע נוגעת לכל בית - היא נקבעת בלי דיון המפלגה. עזרה למשפחת החייל קובעת הפורל של הצבא, רק שלשום הגיע העניין לידי הצהרה, שאולי יתכן הדבר. עניין פלטה - כיסודו נוסח לדעה ב.ג. הוא ראה שבחור המפלגה עצמה יש סעצורים - כיצד עשה זאת על דעת עצמו? ומבלי שהבטיח אפילו במפלגה עמדת רוב המפלגה? הדבר מביא הרבה נזק. אילו "לטשו" הבעיה במפלגה - אילו היה זה מביא פחות נזק. כל שר הוא אימפריה מיוחדת. אין אולי קשר בין שר ושר. עד עכשיו לא היה בירור במפלגה איך צריכים לנהוג השרים. לא דנו על לשכת עבודה ומשרד העבודה, על משרד החקלאות (נור) ומרכז חקלאי, סו"ב, שיטת בנטוב מובילה לחיסול סו"ב והפעולה העצמית של הפועלים. המפלגה היא לגיון של זרות. יש הרבה זרות הדדית במפלגה.

אם המפלגה רוצה לא רק לחשאר בהסתוריה, אלא להמשיך בעליתה עליה לשרר מערכות, יש הכרח בקבוצת חברים - בחוסם השרים - שיגשו לצרכי המפלגה כדבר שקובע גם גורל עבודתם.

בהיר - יקבע מצבנו בצבא, בעדות המזרחיות, בקרב הפועלות.

לא מאה אנשים לצבא - אלא הפעלה אנשינו בצבא. לשלוח טובי צעירינו בצבא - לבית ברל. דרוש מועדון לצבא, פגישות צבאיות

בבית ברל, אם אנו דורשים צבא אחיד וכלליות - עלינו לחקים גוף
שיטת רעיון זה, חברינו חוששים לשלוח חיילים לסמינריון שלנו -
ודווקא הפלמח מאפשר.

חלק גדול בישוב - הם נשים, הן עומדות יום יום בחור
ואינן ידן משנת לקנות, ויש שוק שחור, במסעדה אפשר לחשיג חכל
במחיר מופרז ויש התמרמרות.

השלישי - עדות מזרח, מספר גדל.

יש להקפיד קבוצה גדולה של בחורים צעירים מבני 18 עד 30
לפעולה צבורית, יש להפעיל בית ברל בכל כמרכז הרוחני של המפלגה,
לבית זה יש להביא חיילים, עולים, חבר פעילים, ביחוד מגופי
ההתיישבות, חברות, אישים מעדות המזרח, בבית זה יש לערוך ישיבות
המרכז.

בחסת זוהי שאלה של קבוצת חברים שיעבדו יחד, יש להכניס
בומברמן, הפקה לוח"ט, במפלגה דרושה ועדה פוליטית מצומצמת
(סל 11, נגיד), ונחוצה ועדת ארגון והסברה שתטפל בנוער, בחברה,
באיגוד מקצועי וכו'. דרושה גם ועדת עתונות ופרסום עתון שלנו
לא מספיק - דברי המפלגה צריכים להגיע לכל עתון ובכל ארץ.
דרוש תקציב גדול לכל הפעולות שלנו.

אסף (עמי) - יש סכנה שנשכח המטרה ונדאג רק למכשיר - המפלגה

אינה אלא מכשיר, חברים צעירים שואלים: מהי התמורה לרעה שתחול אם השלטון יעבור למפ"ם? התשובה היא הכלליות, המפלגה צריכה כלליות הנוער, כוחה של המפלגה שהיא דואגת למדינה כולה, להסתדרות כולה, לנוער כולו, אינו מאמין שהאישים המרכזיים במפלגה יעשו גם עבודת כלל וגם יטפלו הרבה במפלגה.

שמעון טרס - היתה משמרת צעירה - שואלים: היכן היא?

במפ"ם היתה קבוצה כזו - אחת נשאה פלמח, אחת - תנועת נוער, האחרונה התבזבזה, הראשונה יצרה משח, חברים שלנו הלכו לחיל-הים, גרשון ריכז חברים, בחיל האוויר יש חבר שלנו - אבל הוא לא דאג לרכז חברים, חברים גם נכנסו למחנה אמונים, סוד השפעת מפ"ם בפלמח הוא לא הלחישה או נאומי בן אהרון - אלא חבר המפקדים שהם על טהרת המפלגה, אסף שמחוני ומשה נוסוביטקי מבלישים יותר את האומי המפלגתי של פלמח, לאסף יש יותר נסיון קרבי מאשר לכל מפקדי פלמח - והוא רק סגן מפקד, בצבא יש קרייריזם, חברים במלמח עזבו המפלגה, כי ידעו שרק אז יקבלו מיקוד.

לקצין הרבות בצבא אין השפעה, יש השפעה לקצינים, עלינו

לחנך מפקדים, היו לנו חברים חשובים - חשיבותם נודעה לנו רק לאחר שנפלו, דרוש טיפול בצעירים המוכשרים של המפלגה.

יהודית חולקת על דברי אסף. יש להגביר כוח המפלגה - כולנו

יודעים לשם מה היא קיימת. במלמח מתבשלת ההכרה שאין טעם לפשה המיוחד, גם ההתפארות של מלמח כבר לא נושאים - כי רבים הנערים כצבא ויודעים שאין בה אמת.

הסרנברג - מפלגתנו ניצחה בדרכה - המשבר הוא ארגוני, ואנו עומדים רק בראשיתו. אינו רוצה לחקריך סיכויי המפלגה, פסימיים או אפטימיים. לא חשוב הסיכוי - על המפלגה לעשות המושל עליה. מה אומר שם המפלגה לאיש מן הצד? אינו מכיר אותה. כל הישג של ההסת' והממשלה - נזקף על חשבון הכלל. כל כשלוך נרשם על שם איש או מפלגה. מה יכריע בחיי החייל כשילך לקלפי? הנצחונות הגדולים - או סבל משפחתו בימי שרותו בצבא. הוא הדין העולה. אם הזכויות שנכבשו ע"י המדינה או חוסר דירה. דבר מוכרח להסביר מבחינה הסתדרותית - אולם דרושה הסברה מטעם המפלגה. גם בנקודה שהיא כמעט כולה מפלגתית - אין מסבירים ואין יודעים הישגי המפלגה. צניעות צבורית זו אינה הולמת המציאות הכללית - שאינה צנועה כלל. היא כופה עלינו פרסום מעשי המפלגה.

היש צורך לבחון דרכנו? לא. בנין המדינה, נצחון, עליה, ישוב אדמת א"י.

אלחנן - דרושה למפלגה אכא - עם רשימה מפורטת של חברים, זו תפתור הרבה שאלות. הוא מסקר מחנה בני שבט עשרה, כאלף הם

בלתי מפלנתיים, יש 2 מחלקות, אצל ומחלקה של שלי, אבל אינם רוצים לקרוא בעתון שהם אצל ולחי, 90 אחוז של מפקדי המחנה הם חברי המפלגה, והם מפקדים טובים, לפעול בנוער עכשיו אפשר רק ע"י הצבא, מעביר בחורים טובים לחטיבה ז' וגם לחיל חיס, מנסיוני הוא יודע שבפלמח בטלה ההכרה שאין טעם למטה מיוחד, לא נתנו לבני 17 חיס, תקן, לא השביעו אותם, לא הימינו אותם למסדר.

יש במחנה ברעינים, אבל לא נתנו הבנות לבוא להתאמן השח"צ, מחנות העולים החליטו לא לשלוח הבנות - אחריהם נגרו גם חברינו, יש 350 איש בברעינים - ישלחו לנקודות התישבות הנחוצות מטעמים צבאיים, מוכנים לשלוח בחורים טובים לחיל האוויר.

בבה קובלת על אי-שתוף נשים בצבא - במידה מספיקה, גם לא במנגנון הממשלה. בין נשים אין גנבות, שמדוע אין הן במנגנון האספקה?

ליבינסטיין - למדינת דרוש מפלגה מרכזית, משרה, ומחווה הנ"ס שדרה, אחרת תתערער המדינה.

המפלגה היא מועמדה לתמוס מקום זה, נמש עם סופרים, מפקדים בלתי מפלנתיים, אין קטם המפלגה גדול - אפלי אין רואים מי יתמוס מקומה, הנבחון לא יבטיח מקומה של המפלגה לאחר המלחמה.

דונמא - אנגליה לאחר המלחמה, דונמא שרומן - דרושה התלכדות.
צרפתי אמר: יש שלושה סוגים באנשי מפלגה: א - מועילים לעצמם
ולמפלגה. ב - לא מועילים למפלגה, אבל עדיין מועילים לעצמם.
ג - מזיקים למפלגה וגם לעצמם. נשוב כולנו לדרגה א', לא יכנסו
אנשים באופן אידיולוגואלי - יש למצוא דרך קולקטיבית, כמו שעשו
ב.ג. ו.ב.כ. לפני כמה שנים. יש להסביר בתוך הצבא, ההשמצה
העולה כבומרנג, החוק השני הוא עדות מזרה, במסיבה יש רק
אשכנזים, גם אין מה אף אחד ממערב או מאמריקה, אצל נתן לתימנים
הרגעה של שויון והשתחררות, לפתרון בעית הפורשים דרושה לנו
ירושלים - וטפול בהסתדרות בעדות המזרה, בהנהלת המפלגה
וההסתדרות צריכים להמצא בני עדות המזרה.

החוג השלישי החשוב - הם הפורים, במדינה יעלה ערכם ויש
לעשות פעולה בתוכם.

יש לדאוג למניעת מלחמת אזרחים, מפ"ם אינם פורשים כאצל,
אבל הם רוצים שמרות הממשלה תהיה רופפה למען שמרותם תהיה
במשית - לסס כך סיעה, פלמח, ועדת כסחון של הקבוץ וכו'.
הגיעה הסעה ה... שרשת הפורמצייה הפוליטית של פלמח, הרוב
הגדול של הצבא דורש זאת, וגם בפלמח זה בשל כבר.

ההתייבות במדינה לא מוכרחה להיות כמו זו עד עכשיו.
אילו אחרי מלחמת העולם הראשונה היו ממשיכים רק ביצירה היחידה

שהיתה אז - קבוצה קטנה - לא היתה ההתיישובות קיימת. למולנו פותחו צורות חדשות. גם המדינה תמכה צירות חדשית, מפ"ם כפות לצורה אחת. מפלגתנו - לא, בעיה שניה - עבודה, יש לחדש ערושת העבודה וחשיבותה, אל נחשוב יותר מדי את המנגנון הממשלתי.

הישוב צריך להתבסס על קואופרציה, ולא דווקא על משק כולאם הסכמה ביוקררסיה.

למדינה דרוש יסוד אידיאולוגי מוצק - ועל מפלגתנו לפלא תפקיד מרכזי בתנוך ולהתחוט שורה הרבותי לצבור.

ועל המכשירים: ההסת' הציונית, יש לקיים אותה, אל נראה תפקידנו רק במאבק בינינו ובין קבוצה סילוור, עלינו לפצוא צורות חדשות של קליטת עדות המזרח, הצורה החדשה תהיה טריטוריאליית. השכונות הן צורה זו. יש להקים קואופרציה בשכונות אלה.

עם עליה גדולה ניוקק לצורות הסברה חדשות, העתון לא יספיק. ידרשו תמונות - דבר השבוע הוא חשוב. לסרט תהיה חשיבות הסרט יכול להעלות ולהוריד אומה. השירור יהיה לו ערך רב.

דרוש שנוי במפלגה. אין המפלגה גורם, היא לא מכריעה. מציע ועדה פוליטית אמיתית - ועדה צבאית קטנה. יש צורך בתיקונים חיוניים - חלוקה מזון הוגנת והכנסת צעירים למוסדות.

נמיר - לא היה שבעה שבועות, ואינו מבין מה קרה שגרם לרוח נכאה זו? הצבור בעצמו בארץ נבון. העתונות מסלפת הימות האמיתית של הישוב, עוד יותר מאשר באמריקה. רק עתון אחד מגן על הממשלה - מטעם זה בלבד יש צורך בעוד עתון שיגן על המדינה והממשלה.

במסיבה המעיוטו לדבר על הפועל השכיר - בשנים אלה נהדק הקשר עם הפועלים השכירים. הם יודעים שהמפלגה טיפלה בו באמונה וראויה לאמונו. יש מקום לדאוג לעליה החדשה - "שלא ידעה את יוסף" לה גם אחשר לבלבל המוח, גם מצב אצל וגם מצב מז"מ. יש לצאת לצבא פריווילגיות - יותר מלכל העם. הצבא יכריע בישוב.

ברומניה יש הערצה לא תאומן לצבא, למדינה, לשרים. כצבא עתון מא"י - זהו יום אבל. קוראים על נגבות מכוניות במדינת ישראל!... כשקוראים ביקורת על שר - הם נעלבים. דבר אלטלינה הרים קרנה של המדינה בעיני יהודי רומניה. נודקפה קומתם כשראו יש ממשלה תקיפה.

פנחס - בשטח התעשייה מצבנו איתן. הפועלים השכירים אתנו. במסק ההסתדרות מצבנו הוטב. מצבנו בת"א הוטב. הין ז"א שאנו יכולים לשבת במנוחה. לא. יש הכנות. משרד העבודה של בנשוב עלול ליהפך לסכנה. נעשה משנה. במשרד זה מתרכזים מאות עובדים. רק

במשרד השר יש 35 עובדים, במחלקה לתכנון ערים יש 35 אדריכלים
ומהנדסים ויש עכשיו מלחמה עם בנטוב - אנו דורשים עצמאות
ההסתדרות, נוכל אולי לרסן אותן אבל יש חשש, מתוך הקרצה למדינה -
יש פרסטיז לשר.

יש חלים, נכים, אלמנות, המפלגה אמנם הביאה המדינה
והנצחון - אבל היא אחראית לחללים ולאסונות.

שאלת המזונות - מקור תקלה. מה נלינו חוסר כל כשרון,
פרלסון, תנובה והמשביר - עליהם חושל האחירות.

יש להרחיב הוח"ם במועצה הקרובה, ולהכניס אנשים חדשים;
יש צורך להקים ועדה לחיילים בוח"ם - עכשיו אין על מי להטיל
זאת.

יש סכנה אחת במדינה. עד עכשיו הייתה חנולה כוח מקיים
בציונות, במדינה יש סכנה של פולרידציה, כוחות הכינים של
הציונות עומדים בפני כליון או שחיקה. במדינה עלולים להתגבש
3 כוחות: גוש רוויזיוניסטי, מפ"ם וקומוניסטים - ואנחנו באמצע.
לשאלת אסף לשם מה המפלגה זוהי החשובה: המפלגה הכוח המלכד היחיד
במדינה. עלינו לשאוף לרוב במדינה, לרוב מוחלט שלנו במדינה.
ביחסים עם מפ"ם אנו מתקרבים להתפוצצות, מתגבר אצלם חרעיון של
אופוזיציה בלתי אחראית, הם מתכווננים לצאת מהממשלה (לא יצאו)

בסיכום השיחה הודעתי לבבא שהיא מתאכזב מדברי - כי אין בכיסי כל פרוגרמה, להיפך, הפעם אני מסגר לבני כל החברים, אני מסגר אמילו אחרי כל הצבור - כי טרם הגעתי למדינת היהודית, לאחר שהעם היהודי כבר חי במדינת ועם המדינה זה כשלושה חדשים, כל זמן שלא מובטח לנו הצחון הסופי במלחמה, כל עוד צבאות ערב חוננים על גבולותינו ובתוך הארץ, כל עוד אין שלום יציב פרי נצחון - אין עדיין המדינה קיימת לבני, ולא עיינתי עד עכשיו בשאלות המדינה והממשלה - וכולי תקוע בענין אחד ויחידו המלחמה.

אני מקווה שעוד יהיה שלב אחד במלחמה - אם כי אין זה ודאי - וכל המאמצים דרושים להביא שלב זה לידי נצחון, אחרת אין ערך למה שקרה עד עכשיו, גם לא לנצחונותינו. ולכן אעיר רק על שאר הדברים הערות מעטות.

לא אכניס ראשי בין שני החרים - של אופטימיסטים ושל פסימיסטים. אני מקבל שום פרוגניזה, כי הדברים אינם קורים, אלא נעשים ומה שיקרה תלוי מזה מה נעשה.

אני שולל נקודת המוצא של זיאמחו 3,7%. נקודת המוצא היחידה היא 100% - כלומר דאגה לכלל. לא דאגה לכוחנו. אנו במדינה, או בהסתדרות, אלא הדאגה לכוחה של המדינה, של ההסתדרות. נעשה חובתנו למדינה ולהסתדרות, ואם נעשה בכשרון, באמונה,

בראית הנולד, בענין - לא יהיה צורך לדאוג לכוחנו במדינה.

דאגה למדינה ולהסתדרות - פירושה דאגה גם לנבולות וגם לקטנות. אין אלו בלי אלו, אל נחפרנס מזכויותינו בעבר. גם אם נביא נצחון סלא - אל נתלה בנצחון. דעם האנגלי הראה גדלותו המוסרית כשל אחר המלחמה ולאחר נצחוננו של צירציל הצביע נגדו - לא בשום שהיה כפוי טובה ולא העריך את צירציל, אלא מפני שבחירות היה צריך לקבוע דרך חיינו והליכות המדינה - ולא לתת פרס לצירציל, על מעשינו הטובים בעבר נקבל פרס - אבל לא מניע לנו השלמון על מחר. אנו רוצים להדריך המדינה בעתיד - באשר, כפי שאנו מאמינים, יש לנו דרך שבה המדינה צריכה ללכת למענה, למען שלומה, קיומה, פריחתה, יעודה ההיסטורי. נלחם על דרך - ולא על פרס.

ויש לי רק לפי שעה, שלוש מסקנות: שחיים ישנות. לפני ארבע שנים אמרנו כמה דברים לצבור. רובם קיימנו - ולכן נתן לנו הצבור אימונו ומפני זה מענו כאן חברים אחרים שהפועלים השכירים ניהלים לנו אימונם. אבל לא קיימנו הכל. אמרנו: הפעלת המונים, שהופס במחשבה, בהרעה, בביצוע. לא קיימנו, זאת במידה מספיקה.

נעשה זאת עכשיו - עם הקמת המדינה ועם הנחת היסודות.

לא די שנעשה דברים טובים - אלא שנעשה אותם על דעת הצבור ובהשתתפות יזמתו.

יש להפעיל ולהעלות כוחות צעירים. הדור הצעיר נלחם לנו -
ואם הוא יכול להלחם הוא יכול גם לנהל. לזה"ש, למפלגה ולכל
המוסדות יש להכניס דם צעיר. גם זאת לא עשינו עד עכשיו במידה
מספיקה.

הדבר החדש שנדרש מאתנו עכשיו - זהו כיבוש הצבא, כלומר
מינוכי כצבא אחד, כצבא של העם, כמשען המדינה כולה, כנושא
חזון הגאולה המלאה והשלמה, היהודית והאנושית, הלאומית והחברתית.
לא בכוח השלטון - אלא בכוח הרעיון המרכזי שלנו - השרות לכלל,
וע"י הכלל. לשם כך יש להפעיל הכוחות הרעננים ביותר במחנה
ומבחוץ.

יש הכרח לשתף חברינו בממשלה בדיוני התנועה, - לא רק
בשאלות הממשלה - אלא בכל השאלות. זה דרוש להם - זה דרוש לכולנו.
אם יש לנו כשרון וחכמה - מוטב שנשען על הכשרון הקולקטיבי
והחכמה הקולקטיבית. יש להתייעץ לא רק בענייני המסרדים של איבעתנו -
אלא בענייני כל כשרר מסלתי - כי הכל נובע לנו. וצדק לוביאניקרו
דרוש רוב יציב במדינה, ואם נחנך הצבא ונעלה כוחות צעירים
ונפעיל הצבור - אפשר להשיג רוב יציב.

8.8.48 יום א'

שיחה עם יעקב על מטה, עוזרים, מינויים ועוד.

- טורצינר, אייזנשטד ועוד אחד - מבקשים תקציב בשביל אדמיה
ללשון - 20,000 ₪ לשנה. יש לחמוך בדבר.